

שבועת הדיינין פרק ששי שבועות מד.

מסורת הש"ס

(א) פסחים לא: גיטין לו.
קדושין ח: ב"מ פב.
(ב) נדרים לג: ב"ק נו: ב"מ
כט. פב. ג) [ב"מ קיג].
(ד) ב"ב קיד:

תורה אור השלם

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו הֲשׁוּבָה לִּי וְנִסְכְּחָה נִסְכְּחָה
וְנִסְכְּחָה וְנִסְכְּחָה וְנִסְכְּחָה וְנִסְכְּחָה

מוסף רש"י

שקובה משכונ. לכל מיל
להחמיץ באונסין (ב"מ עב)
כל ימי הלואה החשטון קטי
לו ואם הלואה חייב באונסין,
שאינו עליו לא כשומר חנם
ולא כשומר סכר שפטורין
באונסין, אלא כעל דברו
ובשמירתו עומד (פ"ח ע"ב)
ולך תהיה צדקה.

השנה העצום מחירי, אי
אמרת קונה משכון איכה
לדקה בזה שניה ששכר
בשלמותו, שהשאל לו זה
דבר הקרי לו, ואם איט
קונה לדקה בהשכרה זו
מיין, על שלו שכר (עס).
שמשיכוני שלא בשעות

הולדות. דאס
נמשט ע"י שלום
כח"ב, דכח"ב לעיל מנה
כח"ב פערמור ומוקמין
לה כע"ב כ"ד, וזהו
דאס קר, דלעבנדיג
וויסא דלמח"ב
למשט
כע"ב
פערמור, וזהו
פערמור דר' אליעזר
המנה

על האמון קמו יבד
ובשומר אברה
קמפלגו. דעמח דר
פיקא תמוס דעמח שר
מלו וסוקו דלמא שור
מן המלח, דל נבי לא
יסי ריפמא לעמא (שם).
שומר אברה. שמה
אברה וסמיה אל תמ
נימ. דמחי (דכרס כ)
ואפמו אל מן בית.
ובשור ביק (נ). כשומר
חנ. ולמ חיי אל
כסמיה (בכ כס).

בדלא שוי שיעור וווי. עסקינן: וברשמואל קמיסלני. רבי אליעזר ליה ליה דרשמואל דמשכין שאינו שיה כל החוב אין אדם מקבלו אלא לזכרון דברים הלכן שומר חנם הוא עליו וישבע שלא פשע ושאינו ברשותו ויטול כל מעותיו ור' עקיבא כרשמואל סבירא ליה

שגשג משכון קבלו אלל הלוויו אלף
 וזו השבטן אפילו רבי אלעזר מודה
 בהשטתן שקבלו חכר כן לשון משכון
 קבלו שהרי אינו זכיר לו לזכרון דברים
 השטת לו להלוי: ה"ב אי דלג שוי
 שיעור וזו דר"ע ליה לנו דשמואל
 ובדברי יאחז קמילני. רבי אליעזר
 ליה ליה דרבי יצחק ואינו עליו אלל
 שומר חנם ואף על פי שהיה משכון
 גמור: א"מור דלמא רבי יצחק
 שפסקו עליו בשעת שלום. גמור
 על ידי ב"ד דהנהי משתעי קרא
 דמכיב לגייל מיניה בחוק תתמוד
 והלוי וגוי ואמר מר"ה זה שלח ב"ד:
 בשומר

ובשומר אבדה קמיפלגי דאיתמר ^סשומר אבדה רב

מאי אלא בדרא שרי. מירש בקומטרס דרבי אליעזר לית ליה דשמואל
דמשכין שאין שיה כל החוב אין אדם מקבלו אלא לזכרון
דנריס בעלמא משמע אבל אם שיה כל החוב מודה רבי אליעזר
דאצדא מעותיו וי"ס שכתוב בהם בפירוש היכי דמי אי דנשוי מאי

עמאל דרבי אליעזר וקשה בדפנק
האומנין (ב"מ דף פב. וסע) ממיק
מתנינן דהסע דלל דרבי אליעזר
ולוקמה כ"ע ונדשו ו"ל דהסע לל
המסקנא דלל איירי רבי יצחק אלל
שלל בשעת הלואה שאין לחלק בין
שוי בין לא שוי שאל יתמידי דדשו
משום דרב רבי יוסף ח"כ דלל שאי
יפסיד כנגד השבטן אלל הכא השאל
ס"ד דרבי יצחק איירי אפילו בשעת
הלואה הלכך מודה רבי אליעזר
דדשו אלל לא שוי ויזכרון דברים
בעמלל ואלל שייכא הסע ד"ל יצחק.
ומיהו מימא כיון דרבי יצחק גזירא
הכחוש היא מה לי שוי מה לי לא שוי
אטו משום דלל שוי לא קרי ביה
השכ תשיב את העבטן ולך מתיא
דקלה ועוד דמסיק בסוף ומתכסר

על כן נראה גירסת הספרים דגרגי מאי לאו דלגא שרי פ"י מאי לאו אפי' שמואל ואפי' בדשוי יעול כל מעומיו ובספא ששהובו אלף וזו בשער ר שאין וותן לו משכן באותה שעה והוי שלא בשעת הולאתו וקני יתכן אדרבי יתכן אלף בשעת הולאתו אבל שלא בשעת הולאתו מודה עקיבא דהוא דרבי עקיבא אבדו אפי' דמיס המיריס על דהמשכן יתכן דפרשית ומה שפירש בקונטרס בקיפא שיש שער אין לר' לר' לגובינא אין נראה לפרש כן דלתנאי דמוקוי לה דפלגיי בדשוי יתכן שלא בשעת הולאתו כענין דף י"ג ד"ה שפירא וזכנל שרי ליתא דנחא פלגי דמר סבר כיון שדשוי תפיס לה בשביל החוב ורבי וי כ"ע לית להו דשמואל ולפ"ה דמוקוי שמואל בדפרש נוחא דריון ליה לענין שיפסד החוב באגידת המשכון: **צדקה** מנין: דלא יראה לר' דלמן מחמידי באונסין אלף הוי כמו שומר סכר דמכוח ס"פ ש' בתשנש ואלו בשעת הולאתו וכדרי יתכן שומר סכר דשומר דהלכה כרבי יוסף קמח פסוק אין בין המודר (מדרס דף ג:) (ד"ע) ה"ה דאי אחי עינא דלא בעי למיתב ליה דאטו מי לית ליה העוסק בחלא חל' חשיב שומר סכר וקתא משמע באלו מילתא (ב"מ דף ג:) (וס) לגינתו ולחורבתו מנין ח"ל תשיבס מ"מ ודייק סתמא דה"ש ה"ד דלגא בענין דעת בעלים וכדרי אלעזר ארביי כרז יוסף כדמכוח דמריבין חורבתו שפירא בשעת השתמרת דלי משתמרת היינו ביתו אלמא דרבה קיבלה מרז יוסף משום דלדידיה נמי לא ינחא דהא מודה א' יתירא דלמר התם וקרא בענינ' חייס כתיב לא תחלה את א' נמי כפסותין ודא דהוי לר' לומר דאסמכתא בעלמא היא עריך קלא לנאשמועין ועל יושביה ש"ס משום פירוט דרבי יוסף וזה על ענה על דעמו להוכיח דיון מזה אלמא לאסמכתא בעלמא סמכתא היא ורבה נמי מודה דשיקר קרא לא אחא אלף כדרי דהתם אחיא נמי כותיה וה"פ אי דמיטרא למר מגיבא ולמר דמיטרא דלון מילתא לרבה כלל מיעטרא לרבה (ב"ק דף י"ג) וי' יוסף מנאי היא ומילתיה דרבה דלא מנאי היא דרבי' ע"פ ליה

והוא לאו תנאי היא אלא כ"ע אית להו דרבה ובישמואל קמיפליג
 מחוב מפקד מטעמה בשמואל אפי' לפר"ח אע"פ דלא פריש כמפורס
 בשפיעה דאי לאו הכי לא היה מחייב במה שהוא יאמר על החוב
 פ"ב (סו) אלא כמחורבא מחיי' דלא רכיז' ללישור ויסתא' וקמה
 ויק' אליבא דהלכתא ועוד ראי' מפרק א"ס (דף נט. עט) (סו) וכן
 דמטוס דשרי ליה רבנן לאשתמושי בזה הו' עליהו שואל ובס"פ
 דהלכתא כותימה דרידי דלף ע"י ששמתם כהן ללא מחייב בלויסן
 בלא היתר תשמיש לפיכך ע"י היתר תשמיש נעשה שואל דלטו
 ד מנדה עין ומהלא אפי"ם שיש מפרשים דהיינו דיוק בתנאי דרבה
 והשתא הא דאמר' בפ"ק דפסחים (דף ה:) גבי חמץ כיון דאילו
 בלויסן דאי לא מחייב בלויסן אפי' מחייב בלחירות גביה ואצריה
 אלא בלא דאי יתחק ורבנן גמי אמאי פליגי שדרי חייב בלחירות גביה
 דלא מחייב בלויסן אלא מחייב חמזו מהו מחייב יתחק אפי"ג דלא
 אכל שומר לא מחייב לבער א"ס מהו מקבל עליו לחירות אוניס
 אוניס לענין חמץ דאיטריך דרבי יתחק לאסור חמזו של עכו"ם
 מהו ועוד דאפי' שומר שכן גמור לעכו"ם לא מחייב דגבי
 כות פסח כתב דחייב לבער אס קיבל לחירות דגביה ואצריה:

ובר

עין משפט
נר מצוה

פג א תי' פיי מהל'
שכירות הלכה א עין
בהשגות וצמ"ת סמג עשין
לד טיש"ע חו"ת ס' עב
סעף ב:

רבינו חננאל

ברא קמ"ו ר' אליעזר
 יסבב יטול מעצתו.
 וכן בראל שני שיעור
 וזו ויהי רבי
 קובקב יכול לומר אל
 כלום התרחם אלא על
 השכבן בראש אלא
 אברו מעות' אלא וזוהי.
 ובדשמואל סלי' בדמריש
 רבי עקיבא את היה
 ראשמואל ואמר היה
 פריש' וקבלי' רא
 בליה. ור' אליעזר לא
 היה ראשמואל ואפילו
 בדמריש. ודחינן כו
 עלמא אתי להו בדשמואל
 ואע"ג דפריש' וקבלי'
 וכל כלום אלא וזוהי
 בדשמואל שני וזוהי
 ודברי' יצחק שני ראמר שני
 לבשל חוב שותה משכון
 שזאמר לן חזיה. וכן
 אם אתי קבא צדקה
 מנין. אלא מכן לבשל
 חוב שותה משכון

וְכַשְׁמִתּוֹרֵי וּבְעֵלְיוֹ מִמּוֹנוֹ
נִתָּן לוֹ לִפְיֶיךָ כְּתִיב
וְלָךְ תְּהִיָּה צְדָקָה. וְ
עֲקִיבָא אֵית לֵיהּ הָא
דְּרֵי יִצְחָק. וְרֵי אֱלִיעֶזֶר
לֵית לֵיהּ: וְדִמְעִין וְכִי
הָא דְרֵי יִצְחָק תְּנָאִי הִיא
וְאִמְרִין וְחִסְדָּא וְהָא דְרֵי
יִצְחָק לֹא אִמְרֵי אֱלֹא

כְּשֶׁמִשְׁכְּנוּ שָׁלֹא בִשְׁעַת
הַלְּוָאֹתוֹ כְּדֹמֵיכִי קְרָאִי מִי
תֵּשֶׁה בְּרַרְךָ וְגוֹ' מִשְׁכְּנו
בִּשְׁעַת הַלְּוָאֹתוֹ מִי אִמְרו
י' יִצְחָק שְׂקִינֵה מִשְׁכְּנו.
אֲלֵא כִּי (וְקִישִׁי לְהוֹ לִרְכֹּבָן
הָא דְהֵן (נִפְשִׁיתִי פִי מִי)
הַמְּשֻׁבָּן אֶת כְּחִירוֹ עַל
הַמִּשְׁכָּן הַמְּסוּר שְׁשׁוֹתֵי
לְבִיד אֵין מִשְׁמֵטָן מֵאִי
שִׁמְעָא דְרָא מִשְׁמֵט בִּשְׁעַת
הַלְּוָאֹה הִיא. וְקִאֲמַרְנִי
(וְיִסִּי לֵךְ) דָּא מִנִּי י'
יִצְחָק הִיא דְאֲמַר כֵּעַל

חוב קנה משכון לו. לימא
דרי יצחק תנאי היא
ופרקין לא בשמשכו
שלא בשעת הלואתו
כולי עלמא לא פליגי
דקנה משכון. והכא
במשכו בשעת הלואתו
ובשומר אבדה פליגי.
רבה אמר כשומר חנם.

הוא כלשון זה נחלחל ג"כ בחיי
הר"י חיים וז"ל כאן ע"י שם
היטב וקצת משמע שם שחי'
כתוב קן לפניו בנח' יחזיק
הבית האסתר מרגנו הנורא

וְאֵלֶּיךָ.
(ב) כֹּהֵן חֹסֵד שִׂיחַ קוֹשֵׁי' אִי
יִלְחָמֶנּוּ בְּחַי' הָרַ"י מֵינֶה וְאֵלֶּי
הַיּוֹכָה בְּשִׁלְמוֹת ע"ש.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones